

лише за умови пріоритетності розвитку тих галузей, які здатні покращити використання природно-ресурсного потенціалу держави, обмежити подальше нарощування низькорентабельних сировинних виробництв, реалізувати курс на соціальну орієнтацію економіки.

Література

1. Астахова О.В. Флексибілізація ринку праці в умовах соціально-економічних змін //Ринок праці та зайнятість населення.- 2011.-№2(27).-с.6-13.

Бушуєва Інна

к.фарм.н., доцент

Гетало Ольга

к.фарм.н., доцент

Запорізький державний медичний університет

м. Запоріжжя

Варгаракі Стела

викладач

Одеське обласне базове медичне училище

м. Одеса

ПИТАННЯ РОЗВИТКУ І КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ВИРОБНИЦТВА

Метою запропонованої до розгляду роботи є комплексне дослідження стратегічних цілей, ключових проблем, законодавчого забезпечення ефективності реалізації конкурентоздатної регіональної та зовнішньої політики розвитку ринку медичних препаратів, яке допомогло б точніше визначити проблемні питання у розвитку фармацевтичного ринку та запропонувати альтернативні варіанти їх вирішення. Нагальність подібного дослідження обумовлюється необхідністю підвищення ефективності і конкурентоспроможності вітчизняного виробника і сприяння входження України до світових товарних ринків, створенню валютних ресурсів, необхідних для модернізації і структурної перебудови виробництва та для загального оздоровлення економіки. При розгляді ринку збуту фармацевтичних препаратів викликають зацікавленість проблеми, пов'язані із загальною ємністю ринку та специфікою українського попиту; жорстокою ціновою конкуренцією між вітчизняними фірмами та успішністю обраної стратегії дистрибуції, просування товарів; оновленою нормативною базою; перспективам для імпортерів ЛЗ та іноземного інвестування; кваліфікацією

персоналу.

Однією з негативних тенденцій є економічна невивиправданість введення нових продуктів на український ринок фармацевтичних препаратів через скорочення реального попиту та ємності ринку. Компаніям-виробникам значно простіше зосередити свої зусилля на економічно вигідних відомих товарах (ЛЗ, що перебувають на третій фазі життєвого циклу товару, і не потребують особливих промоційних витрат). Відповідно, за останні роки асортимент представлених на вітчизняному ринку препаратів скоротився з 10 тис до 6 тис, лікувальних форм.

Тому, пропозиціями щодо розв'язання проблем ринку стали: забезпечення достатньої кількості оборотних коштів шляхом активного емітування, залучення іноземних інвестицій; налагодження регулювання процедури реєстрації нових ЛЗ та збалансування розмірів державного збору за цю процедуру; як наслідок збільшення асортименту продукції на ринку та підтримка малого бізнесу; вдосконалення системи взаєморозрахунків між операторами на ринку; інтенсифікація приведення виробництва фармацевтичних препаратів до світових стандартів GMP; стратегічне освоєння ринків країн Закавказзя та Середньої Азії як перспективних ринків збуту вітчизняної продукції; активізація маркетингових заходів, підвищення кваліфікації управлінського персоналу галузі.

Нинішня політика структурної перебудови промисловості України повинна сприяти прискореному розвитку конкурентоспроможних галузей та підприємств. Крім того, передумовою для впровадження конкурентної стратегії галузі в умовах відкритої економіки є вдосконалення і стабілізації нормативно - правового поля щодо виробництва та реалізації фармацевтичної продукції.

Необхідну увагу слід приділити перспективам, пов'язаним з освоєнням ринків країн Закавказзя та Середньої Азії (деякі виробники вже відмічають прогрес у цих експортних напрямках), через втрату позицій на традиційних ринках збуту. Паралельно з зазначеними, необхідними перетвореннями на макроекономічному та законодавчому рівнях необхідно поступово удосконалювати наступні мікроекономічні аспекти: систему взаєморозрахунків виробників та дистриб'юторів, систему маркетингових заходів, сприяти підвищенню кваліфікації працівників всіх рівнів, ефективно формувати асортиментне портфоліо галузі тощо.

Практичною основою створення і реалізації конкурентної стратегії з боку урядових організації у найзагальнішому вигляді є наступні: сприяння створенню достатньої кількості справді ефективних суб'єктів господарювання на ринку; розвиток ринкової інфраструктури; формування стабільного і виваженого нормативно-правового поля; Щодо здійснення пропозицій неурядовими організаціями слід згадати про: нагальну необхідність в активній кооперації з, на жаль, слабо розвинутим фінансовим сектором; захист інтересів через участь у професійних спілках виробниками та, особливо, оптовими операторами; удосконалення системи взаєморозрахунків, і відповідно

зменшення дебіторської заборгованості та покращення загальної рентабельності у галузі; дотримання виконання покладених на себе фінансових зобов'язань [1-3].

Отже, передумовою для впровадження конкурентної стратегії галузі в умовах відкритої економіки є вдосконалення і стабілізації нормативно - правового поля щодо виробництва та реалізації фармацевтичної продукції. Оскільки, основним обмеженням обсягу українського ринку - низька платоспроможність населення, слід покращити основні показники функціонування економіки на макроекономічному рівні.

Література

1. Белошапка В. А., Загорий Г. В., Усенко В. А. Стратегическое управление и маркетинг в практике фармацевтических фирм. - К.: РИА «Триумф», 2001. - 368 с.
2. Маркетинг: принципи і функції. Навч. посібник для вищих навч. закладів /За ред. О. М. Азарян. - Харків: Студцентр, 2002. - 320 с.
3. Мнушко З. М. Комплексна оцінка конкурентоспроможності фармацевтичного підприємства та шляхи її підвищення. // Фармацевтичний журнал. – 2002. - № 5. – 3 – 7.

Височан Олег

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів

ПРИНЦИП АВТОНОМНОСТІ В ОБЛІКУ: МЕЖІ ЗАСТОСУВАННЯ

Принцип автономності згідно Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1] полягає в тому, що кожне підприємство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не повинні відображатися у фінансовій звітності підприємства. В інших джерелах [2] принцип автономності зводиться до розділення бухгалтерських рахунків організації і її власників (юридичних осіб).

На думку К. Безверхого, принцип автономності передбачає включення в актив балансу тільки власного майна підприємства, який дозволяє найбільшою мірою задовольнити інтереси кредиторів підприємства як користувачів звітності на шкоду інтересам власників та інших кредиторів, пріоритетним напрямом аналізу обліково-звітної інформації для яких є оцінювання